

Μια αγία οικογένεια, ο Όσιος Ξενοφών και η συνοδεία του

/ [Βίοι Αγίων](#)

Η Εκκλησία σήμερα 26 Ιανουαρίου 2014 εορτάζει και τιμά την ιερή μνήμη του οσίου Ξενοφώντος και της οικογένειάς του. Ο όσιος Ξενοφών, η σύζυγός του Μαρία και τα δύο του παι-διά Αρκάδιος και Ιωάννης είναι ένα παράδειγμα αγίας οικογένειας πολύ διδακτικό και μάλιστα στον καιρό μας. Γενική είναι η γνώμη και η ανησυχία ότι ο θεσμός της οικογένειας περνάει μεγάλη κρίση, κι όλοι όσοι σκέφτον-ται σωστά ζητούν στηρίγματα για να ενισχύσουν το κύττα-ρο του κοινωνικού βίου, που είναι η οικογένεια. Παραδείγματα σαν των Αγίων, που εορτάζει σήμερα η Εκκλησία είναι πολύ διδακτικά για τους χριστιανούς. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε και προβάλλει η Εκκλησία το βίο και την πολιτεία των Αγίων.

Ο άγιος Ξενοφών και η σύζυγός του Μαρία ήσαν κατά τους χρόνους του βασιλέα

Ιουστινιανού πλούσιοι και ευσεβείς χριστιανοί στην Κωνσταντινούπολη. Όχι πως πάντα η ευσέβεια συνοδεύει τον πλούτο, μα ο Ξενο-φών και η Μαρία ήσαν καλοί χριστιανοί και νοικοκυρε-μένοι άνθρωποι. Είχαν δύο παιδιά, τον Αρκάδιο και τον Ιωάννη και φρόντιζαν για την καλή τους αποκατάσταση, όπως αυτή είναι η φροντίδα και το όνειρο των καλών γο-νέων. Ο Ξενοφών λοιπόν και η Μαρία ανάθρεψαν πρώτα κι έβαλαν στο δρόμου του Θεού τα παιδιά τους και φρόντισαν ύστερα να τους δώσουν καλά εφόδια και για το βίο τους. Σήμερα ίσως αυτό το καταλαβαίνουμε περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, όπου τόσο απασχολεί τούς γονείς ή επαγγελματική αποκατάσταση των παιδιών.

Αφού λοιπόν ο Αρκάδιος και ο Ιωάννης έκαμαν τις πρώτες σπουδές των στην Κωνσταντινούπολη, οι γο-νείς των, μια και είχαν τα μέσα, αποφάσισαν να τα στείλουν στη Βηρυτό, για να σπουδάσουν τη νομική επι-στήμη· η Βηρυτός τότε ήταν κέντρο ανώτερων σπουδών. Πήραν λοιπόν τα παιδιά την ευχή των γονέων τους και ξεκίνησαν για την πόλη, όπου θα έβρισκαν ανώτερες Σχολές και δασκάλους, για να σπουδάσουν την επιστήμη, που είχε τότε μεγάλη πέραση, και που θα τους εξασφάλιζε μία καλή σταδιοδρομία στις δημόσιες υπηρε-σίες του μεγάλου Βυζαντινού Κράτους. Θα ταξίδευαν από θάλασσα, μα πρέπει να σκεφτούμε ποια ήσαν τα πλοία του καιρού εκείνου και να μη μας φανεί παράξε-νο ότι το πλοίο ναυάγησε κι ο Ξενοφών κι η Μαρία έχασαν τα ίχνη των παιδιών τους.

Όχι μόνο ένα πλοίο του καιρού εκείνου κινδύνευε εύκολα σε μια θαλασσοταραχή να ναυαγήσει, αλλά κι όλα τα άλλα μέσα που ξέρουμε τώρα δεν υπήρχαν, για να μάθει κανείς και να πληροφορηθεί τι απόγιναν οι ναυαγοί. Χάθηκαν λοιπόν πραγματικά τα ίχνη των δύο αδελφών κι οι γονείς των δεν είχαν τρόπο να τα αναζη-τήσουν και να τα βρουν. Ξεκίνησαν λοιπόν από την Κωνσταντινούπολη για τα μέρη της Συρίας και της Παλαιστίνης, μήπως βρουν τα παιδιά τους. Αυτή ήταν μια απόφαση πολύ τολμηρή και σαν από την αρχή καταδι-κασμένη σε αποτυχία. Μα οι δύο χριστιανοί σύζυγοι ξε-κίνησαν με την αγάπη στα παιδιά τους και με την ελπί-δα στο Θεό. Και δεν γελάστηκαν, γιατί όσα δεν μπο-ρούν οι άνθρωποι τα μπορεί ο Θεός, και «η ελπίς ον καταισχύνει».

Περιπλανώμενοι κι αναζητώντας τα παιδιά τους, ο Ξενοφών και η Μαρία έφτασαν στα Ιεροσόλυμα. Η αγία Πόλη τότε ήταν εκκλησιαστικό και πνευματικό κέντρο, με λαμπρές εκκλησίες που είχε κτίσει η αγία Ελένη και με πολλά μικρά και μεγάλα μοναστήρια, στα οποία ασκήτευαν σπουδαίοι μοναχοί και Πατέρες. Εκεί λοιπόν, οδηγούμενοι από το Θεό, οι δύο χριστιανοί σύ-ζυγοι Ξενοφών και Μαρία βρήκαν τα παιδιά τους, τον Αρκάδιο και τον Ιωάννη. Και πώς τα βρήκαν τάχα; Όχι δύο ναυαγημένους κι αποτυχημένους νέους, να γυ-ρίζουν εξαθλιωμένοι στο δρόμο, αλλά δύο νέους ντυμέ-νους το μοναχικό ένδυμα. Το ναυάγιο στη θάλασσα ήταν η

επιτυχία των δύο αδελφών στη στεριά· αντί να σπουδάσουν στη Βηρυτό, έγιναν μοναχοί στα Ιεροσόλυμα. Ίσως την ώρα του κινδύνου να έταξαν και να αφιέ-ρωσαν τον εαυτό τους στο Θεό.

Αλλά είναι αντάξιος κι ο τρόπος, με τον οποίο οι γονείς χαιρέτισαν και πανηγύρισαν την ανακάλυψη των παιδιών τους. Τάχα λυπήθηκαν, που τους είδαν μονα-χούς; Τάχα θέλησαν να τους πάρουν από το μοναστήρι και να γυρίσουν στο σπίτι τους; Τέτοια κάνουν πολλοί, όταν δουν τα παιδιά τους μοναχούς. Αλλά ο Ξενοφών και η Μαρία, σαν ευσεβείς χριστιανοί έκαμαν κάτι άλ-λο. Γεμάτοι χαρά για την ανεύρεση των παιδιών τους και γεμάτοι ευγνωμοσύνη προς το Θεό, έγιναν κι εκεί-νοι μοναχοί. Έτσι ο Ξενοφών και η Μαρία, ο Αρκάδιος κι ο Ιωάννης έκαμαν τώρα μια νέα οικογένεια ή, για να το πούμε καλύτερα, έκαμαν μια πρότυπη μονα-στική αδελφότητα. Η σωφροσύνη και η αγιότητα είναι ο κανόνας και η παράδοση της Ορθοδοξίας. Αμήν.

(Μητροπ. Σερβίων και Κοζάνης Διονυσίου +, Εικόνες Έμψυχοι , εκδ. Αποστ. Διακονία, σ.182-184)